
pingalAgItA

पिङ्गलागिता

Document Information

Text title : pingalagItA

File name : pingalagiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Professor Tokunaga in Kyoto system(?)

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : June 2, 1998

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 3, 2025

sanskritdocuments.org

पिङ्गलागीता

अध्यायः १६८

य्

धर्माः पितामहेनोक्ता राजधर्माश्रिताः शुभाः ।
धर्ममाश्रमिषां श्रेष्ठं वक्तुमर्हसि पार्थिव ॥ १ ॥

भीष्मोवाच

सर्वत्र विहितो धर्मः स्वर्ग्यः सत्यकृत्वं तपः ।
अङ्गु द्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विङ्गला द्विया ॥ २ ॥

यस्मिन् यस्मिंस्तु विनये यो यो याति विनिश्चयम् ।
स तमेवाभिजानाति नान्यं भरतसत्तम ॥ ३ ॥

यथा यथा य पर्येति लोकतन्त्रमसारवत् ।
तथा तथा विरागोऽत्र जायते नात्र संशयः ॥ ४ ॥

अेवं व्यवसिते लोके अङ्गुदोषे युधिष्ठिर ।
आत्ममोक्षनिमित्तं वै यतेत मतिमात्ररः ॥ ५ ॥

य्

नष्टे धने वा दारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ।
यथा अङ्गुध्या नुद्वेष्टोऽं तन्मे अङ्गुलि पितामह ॥ ६ ॥

भीष्मोवाच

नष्टे धने वा दारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ।
अङ्गो दृग्भमिति ध्यायञ्छोकस्यापचितिं चरेत् ॥ ७ ॥

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।
यथा सेनजितं विप्रः कश्चिदित्यङ्गवीद्वयः ॥ ८ ॥

पुत्रशोकाभिसन्तमं राजानं शोकविह्वलम् ।
विषन्नवदनं दृष्ट्वा विप्रो वचनमङ्गवीत् ॥ ९ ॥

किं नु भवसि मूढस्त्वं शोथ्यः किमनुशोचसि ।
 यदा त्वामपि शोचन्तः शोथ्या यास्यन्ति तां गतिम् ॥ १० ॥
 त्वं यैवाहं य ये यान्ये त्वां राजन्यर्युपासते ।
 सर्वे तत्र गमिष्यामो यत अवागता वयम् ॥ ११ ॥
 सेनाजितोवाय
 का बुद्धिः किं तपो विप्र कः समाधिस्तपोधन ।
 किं ज्ञानं किं श्रुतं वा ते यत्प्राप्य न विषीदसि ॥ १२ ॥
 ब्राह्मणोवाय
 पश्य भूतानि द्युभेन व्यतिषक्तानि सर्वशः ।
 आत्मापि शायं न मम सर्वा वा पृथिवी मम ॥ १३ ॥
 यथा मम तथान्येषामिति बुद्ध्यथा न मे व्यथा ।
 अेतां बुद्धिमहं प्राप्य न प्रदुष्ये न य व्यथे ॥ १४ ॥
 यथा काष्ठं य काष्ठं य समेयातां मलोदधौ ।
 समेत्य य व्यपेयातां तद्द्रव्यभूतसमागमः ॥ १५ ॥
 अेवं पुत्राश्च पौत्राश्च ज्ञातयो बान्धवास्तथा ।
 तेषु स्नेहो न कर्तव्यो विप्रयोगो हि तैर्भ्रुवम् ॥ १६ ॥
 अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ।
 न त्वासौ वेद न त्वं तं कः सन्धमनुशोचसि ॥ १७ ॥
 तृष्यार्तिं प्रभवं द्युभं द्युभार्तिं प्रभवं सुभम् ।
 सुभ्यात्सञ्जायते द्युभमेवमेतत्पुनः पुनः ।
 सुभस्थानन्तरं द्युभं द्युभस्थानन्तरं सुभम् ॥ १८ ॥
 सुभ्यात्त्वं द्युभमापन्नः पुनरापत्स्यसे सुभम् ।
 न नित्यं लभते द्युभं न नित्यं लभते सुभम् ॥ १९ ॥
 नालं सुभाय सुदुष्टो नालं द्युभाय शत्रवः ।
 न य प्रज्ञालमर्थानां न सुभानामलं धनम् ॥ २० ॥
 न बुद्धिर्धनलाभाय न जायमसमृद्धये ।
 लोकपर्याय वृत्तान्तं प्राज्ञो जानाति नेतरः ॥ २१ ॥

बुद्धिमन्तं य मूढं य शूरं भीरुं जटं कविम् ।
 दुर्बलं बलवन्तं य भागिनं भजते सुभम् ॥ २२ ॥
 घेनुर्वत्सस्य गोपस्य स्वामिनस्तस्करस्य य ।
 पयः पिबति यस्तस्या घेनुस्तस्येति निश्चयः ॥ २३ ॥
 ये य मूढतमा लोके ये य भुङ्क्तेः परं गताः ।
 ते नराः सुभमेधन्ते क्लिश्यत्यन्तरितो जनः ॥ २४ ॥
 अन्त्येषु रेमिरे धीरा न ते मध्येषु रेमिरे ।
 अन्त्य प्राप्तिं सुभामाहुर्दुःखमन्तरमन्तयोः ॥ २५ ॥
 ये तु बुद्धिसुभं प्राप्ता द्रन्द्वातीता विमत्सरः ।
 तान्नेवार्या न यानर्था व्यथयन्ति कदा यन ॥ २६ ॥
 अथ ये बुद्धिमप्राप्ता व्यतिकान्ताश्च मूढताम् ।
 तेऽतिवेलं प्रलृष्यन्ति सन्तापमुपयान्ति य ॥ २७ ॥
 नित्यप्रमुदिता मूढा द्विवि देवगणा एव ।
 अवलेपेन मडता परिदृष्या विद्येतसः ॥ २८ ॥
 सुभं दुःभान्तमालस्यं दुःभं दाक्ष्यं सुभोदयम् ।
 भूतिश्चैव श्रिया सार्धं दक्षे वसति नालसे ॥ २९ ॥
 सुभं वा यद्वि वा दुःभं द्वेष्यं वा यद्वि वा प्रियम् ।
 प्राप्तं प्राप्तमुपासीत लृद्येनापराजितः ॥ ३० ॥
 शोकस्थान सडस्त्राणि लर्षस्थान शतानि य ।
 द्विवसे द्विवसे मूढमाविशन्ति न पण्डितम् ॥ ३१ ॥
 बुद्धिमन्तं कृतप्रज्ञं शुश्रूसुमनसूयकम् ।
 दान्तं जितेन्द्रियं यापि शोको न स्पृशते नश्म् ॥ ३२ ॥
 अेतां बुद्धिं समास्थाय गुह्यचित्तश्चरेद्बुधः ।
 उदयास्तमयज्ञं छि न शोकः स्प्रस्तुमर्हति ॥ ३३ ॥
 यन्निमित्तं भवेच्छोकस्त्रासो वा दुःखमेव वा ।
 आयासो वा यतोमूलस्तद्वैकाङ्गमपि त्यजेत् ॥ ३४ ॥
 यद्यन्त्यजति कामानां तत्सुभस्याभिपूर्यते ।
 कामानुसारी पुरुषः कामाननु विनश्यति ॥ ३५ ॥

यथ्य कामसुभं लोके यथ्य द्रिव्यं मडत्सुभम् ।
 तृषणा क्षयसुभस्यैते नार्हतः सोदशी कलाम् ॥ ३६ ॥
 पूर्वदेडकृतं कर्म शुभं वा यद्वि वाशुभम् ।
 प्राज्ञं मूढं तथा शूरं भजते यादृशं कृतम् ॥ ३७ ॥
 अवेमेव डिवैतानि प्रियाण्येवाप्रियाणि य ।
 श्रुवेषु परिवर्तन्ते दुःखानि च सुखानि च ॥ ३८ ॥
 तदेवं बुद्धिमास्थाय सुभं श्रुवेदुषान्वितः ।
 सर्वाङ्गामाञ्जुगुप्सेत सङ्गान्दुर्वीत पृष्ठतः ।
 वृत्त अेष लृष्टि प्रौढो मृत्युरेष मनोमयः ॥ ३९ ॥
 यदा संडरते कामान्दूर्भोऽङ्गानीव सर्वशः ।
 तदात्मज्योतिरात्मा च आत्मन्येव प्रसीदति ॥ ४० ॥
 डिं चिदेव ममत्वेन यदा भवति कल्पितम् ।
 तदेव परितापार्थं सर्वं सम्पद्यते तदा ॥ ४१ ॥
 न भिभेति यदा यायं यदा यास्मान्न भिभ्यति ।
 यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥ ४२ ॥
 उभे सत्यानृते त्यक्त्वा शोडानन्दौ भयाभये ।
 प्रियाप्रिये परित्यज्य प्रशान्तात्मा भविष्यसि ॥ ४३ ॥
 यदा न कुरुते धीरः सर्वभूतेषु पापकम् ।
 कर्मणा मनसा वाया ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥ ४४ ॥
 या द्रुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न श्रुयति श्रुयतः ।
 योऽसौ प्राणान्तिको रोगस्तां तृषणां त्यजतः सुभम् ॥ ४५ ॥
 अत्र पिङ्गलया गीता गाथाः श्रूयन्ति पार्थिव ।
 यथा सा दृष्टकालेऽपि लेभे धर्मं सनातनम् ॥ ४६ ॥
 सङ्केते पिङ्गला वेश्या कान्तेनासीद्विनाकृता ।
 अथ दृष्टगता शान्तां बुद्धिमास्थापयत्तदा ॥ ४७ ॥

पिङ्गला

उन्मत्ताडमनुन्मत्तां कान्तमन्ववसं चिरम् ।

अन्तिके रमणं सन्तं नैनमध्यगमं पुरा ॥ ४८ ॥

ओकस्थूनं नवद्वारमपिधास्याभ्यगारकम् ।

का ङि कान्तमिडायान्तमथं कान्तेति मन्थते ॥ ४९ ॥

अकामाः कामरूपेण धूर्ता नरकरूपिणः ।

न पुनर्वग्यथिष्यन्ति प्रतिबुद्धास्मि जगृमि ॥ ५० ॥

अनर्थोऽपि भवत्यर्थो दैवात्पूर्वकृतेन वा ।

सम्बुद्धाढं निराकारा नाडमधाजितेन्द्रिया ॥ ५१ ॥

सुषुं निराशः स्वपिति नैराश्यं परमं सुषुम् ।

आशामनाशां कृत्वा ङि सुषुं स्वपिति पिङ्गला ॥ ५२ ॥

भीष्मोवाच

अेतैश्चान्यैश्च विप्रस्य डेतुमद्भिः प्रभाषितैः ।

पर्यवस्थापितो राजा सेनजिन्मुमुदे सुषुम् ॥ ५३ ॥

॥ एति पिङ्गलागीता समाप्ता ॥

Adhyaya number 168 in shAntiparva, Mahabharata critical edition

(Bhandarkar Oriental Research Institute BORI).

In Kinjavadekar's edition it is 174.

Another possible source of pi.ngalA gItA is Bhagavata Purana

11:8:30-44 (a part of Uddhava Gita)

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

pingalAgItA

pdf was typeset on March 3, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

